

rørende Fiskeriet, jfr. § 1, e. og f., til endelig Ordning af Retsforholdet til samtlige Lodsejere og fiskeriberettigede og til Fastsættelse af Erstatninger for Afgivelse af Jord, Ejendomsindskrænkninger og Ulemper samt Ophør af eller Indskrænkning i Fiskerirettigheder nedsættes der af Ministeren for offentlige Arbejder en Kommission (Gudenaå-Kommissionen), der ved sine Forhandlinger har at følge de i Lov af 30. December 1858 for Landvæsenskommissioner fastsatte Regler, jfr. for Fiskerisagers Vedkommende Lov om Ferskvandsfiskeriet Nr. 110 af 4. Maj 1907 § 3, næstsidste Punktum.

Kommissionen skal kunne tilkende de Kommuner, der lider Tab ved oversvømmede Arealers Unddragelse fra Skattepligt uden paa anden Maade at opnaa tilsvarende Fordele ved Koncessionshavernes Anlæg, en passende Erstatning herfor.

Alle Erstatninger bliver at udrede af Koncessionshaverne, der ligeledes godtgør Statskassen de med Gudenaå-Kommissionen forbundne Omkostninger efter derom af Ministeren for offentlige Arbejder fastsatte Regler.

§ 4.

Naar den i § 1 omhandlede Koncession udfærdiges, kan den i Lov angaaende Farten paa Gudenaå mellem Silkeborg og Randers af 30. Januar 1861 § 1 omhandlede Aabestyrelse ophæves ved kgl. Anordning, ved hvilken der derhos kan foretages de Ændringer og Modifikationer i nysnævnte Lovs Bestemmelser samt i Lov Nr. 89 af 31. Marts 1915 om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaå m. m., som efter indhentet Betænkning fra Gudenaå-Kommissionen skønnes formaalstjenlige under Hensyn til de Koncessionshaverne tillagte Rettigheder og paalagte Forpligtelser.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter at Forudsætningerne for den ved Lov af 30. Januar 1861 angaaende Farten paa Gudenaå mellem Silkeborg og Randers trufne Ordning af Forholdene ved Aaen var bristede derved, at Pramfarten i Aarenes Løb var sygnet hen og — navnlig efter Anlægget af Banen fra Langaa til Silkeborg — praktisk taget helt ophørt, maatte dette Spørgsmaal paatrænge sig til Løsning, hvorledes man bedst paa samfundsøkonomisk rationel Maade skulde gøre de betydelige Nytteværdier frugtbringende, som dette Landets største Vandløb repræsenterer. Den af Ministeriet for offentlige Arbejder i dette Øjemed under 7. April 1909 nedsatte Kommission udtalte sig i sin i Februar 1911 afgivne Betænkning, der den 6. Marts d. A. blev tilstillet Rigsda-

gen navnlig om et af Ingeniørerne S. A. Faber og Kr. Thomsen paa Kommissionens Initiativ udarbejdet Forslag til et Kanal- og Kraftanlæg, der gik ud paa:

1. Ved Sænkning af Vandspejlet i Silkeborg Langsø og derpaa følgende Opstemning at omdanne denne Sø til et Reservoir, hvori Vandet fra den vaade Aars-tid kunde opsamles til Benyttelse i den tørre Tid,

2. ved Anlæg af en Kanal i Forbindelse med en mindre Opstemning at føre Vandet fra Kongensbro til Tange, hvorved der her opnaas en Opstemningshøjde paa 8 m,

3. Anlæg af en Dæmning over Tange Aa, hvorved der dannes et Reservoir, i hvilket den fornævnte Kanal udmunder, og